

Súd: Okresný súd Revúca
Spisová značka: 6P/10/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6821200498
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Šedivec
ECLI: ECLI:SK:OSRA:2021:6821200498.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Revúca sudcom JUDr. Miroslavom Šedivcom v právnej veci starostlivosti o maloleté dieťa: I. H., T.. XX.XX.XXXX, zastúpený kolíznym opatrovníkom: Úrad práce sociálnych vecí a rodiny Revúca, dieťa rodičov matky: J. G., T.. XX.XX.XXXX, trvale bytom I.Z. XXX, XXX XX I., zastúpená Mgr. Martinom Jankovičom, advokátom so sídlom Železničná 257/19, 050 01 Revúca a otca: N. H., T.. XX.XX.XXXX, F.. XX.XX.XXXX, o schválenie právneho úkonu, takto

rozhodol:

Návrh zamieťa.

Žiadny z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1.Matka maloletého dieťaťa sa návrhom podaným dňa 29.03.2021 domáhala schválenia právnych úkonov uskutočnených matkou ako zákonným zástupcom maloletého dieťaťa v mene maloletého dieťaťa: žaloby o zaplatenie 5.454,60 Eur s príslušenstvom proti žalovanému B. K., T.. XX.XX.XXXX, trvale bytom Š. XXX/X, N., a splnomocnenia na zastupovanie v tomto konaní udeleného advokátovi Mgr. Martinovi Jankovičovi.

2.Písomné vyjadrenie ostatných účastníkov k veci podané nebolo.

3.Súd vo veci vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi: splnomocnenie č. I. 7, žaloba č. I. 8, lustrácie v Registri obyvateľov č. I. 15-17, na základe ktorých mal preukázaný nasledovný skutkový stav:

4.Maloletý I. H. sa narodil XX.XX.XXXX, jeho otcom je N. H., nar. XX.XX.XXXX, ktorý zomrel XX.XX.XXXX, rodičovské práva a povinnosti vo vzťahu k maloletému I. H., T.. XX.XX.XXXX, tak vykonáva len jeho matka J. G., nar. XX.XX.XXXX. Matka maloletého dieťaťa v mene maloletého dieťaťa dňa 26.03.2021 splnomocnila advokáta Mgr. Martina Jankoviča zastupovaním v konaní o zaplatenie 5.454,60 Eur s príslušenstvom proti žalovanému B. K., T.. XX.XX.XXXX, trvale bytom Š. XXX/X, N.. Dňa 29.03.2021 bola Okresnému súdu doručená žaloba maloletého dieťaťa: I. H., T.. XX.XX.XXXX, ktorou sa tento domáha proti žalovanému B. K. zaplatenia 5.454,60 Eur s príslušenstvom na tom skutkovom základe, že ešte dňa 19.03.2019 v čase od 09:00 hod. do 09:45 hod. v drevárni v zadnej časti dvora rodinného domu č. XXX na ulici Š. D. N. mal žalovaný B. K. svojim nedbanlivostným konaním spôsobiť maloletému I. H., nar. XX.XX.XXXX, zranenie spočívajúce v amputácii 2. a 3. prsta pravej ruky nad bázami základných článkov, čím maloletému žalobcovi I. H., T.. XX.XX.XXXX vznikla ťažká ujma na zdraví s trvalými následkami, následkom čoho vznikol maloletému I. H., T.. XX.XX.XXXX, nárok na bolesť vo výške 1.013,- Eur a náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia vo výške 5.241,60 Eur, z čoho žalovaný B. K. zaplatil maloletému žalobcovi iba časť bolestného v rozsahu 800,- Eur a trovy

právneho zastúpenia 142,42 Eur. Konanie vo veci je vedené Okresným súdom Revúca pod sp. zn. 5C/9/2021.

5.Podľa § 119 CMP, právny úkon, ktorý urobil zákonný zástupca za maloletého, súd schváli, ak je to v záujme maloletého.

Podľa § 28 Občianskeho zákonníka, ak zákonní zástupcovia sú povinní aj spravovať majetok tých, ktorých zastupujú, a ak nejde o bežnú vec, je na nakladanie s majetkom potrebné schválenie súdu.

6.Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že matka maloletého dieťaťa po smrti otca maloletého dieťaťa ako jediný zákonný zástupca maloletého dieťaťa v mene maloletého dieťaťa 26.03.2021 podpísala splnomocnenie pre advokáta, ktorý na základe udeleného splnomocnenia 29.03.2021 podal na Okresnom súde Revúca žalobu, ktorou bol v mene maloletého dieťaťa: I. H., T. XX.XX.XXXX, uplatnený nárok na zaplatenie peňažnej pohľadávky 5.454,60 Eur s príslušenstvom proti žalovanému B.Ř. K..

7.Česká judikatúra konštantne vychádza zo stanoviska, že ak sú predmetom konania nároky maloletých detí, ktoré vzhľadom k ich absolútnej majetkovej hodnote, majetkovým pomerom maloletého dieťaťa a jeho rodiny ako aj zložitosti právneho úkonu možno považovať za vec presahujúcu rámec bežných vecí správy majetku maloletých detí, potom nielen pri hmotnoprávných úkonoch (napr. mimosúdna dohoda o urovaní sporného nároku) ale tiež pri procesných úkonoch (nielen podanie žaloby, ale aj zmena alebo späťvzatie žaloby, zmier v súdnom konaní, odvolanie a pod.) si takéto právne úkony urobené v mene maloletých detí ich rodičmi vyžadujú schválenie opatrovníckym súdom podľa § 28 Občianskeho zákonníka resp. § 119 CMP. Prípadný nedostatok schválenia žaloby za maloleté deti nie je vadou návrhu, ktorú by bolo treba odstraňovať postupom podľa § 129 CMP, ale odstrániteľným nedostatkom jednej z procesných podmienok konania. Skúmanie podmienok konania patrí do právomoci procesného súdu konajúceho vo veci podanej žaloby maloletých detí, ktorý ak dôjde k záveru, že podanie žaloby presahuje rámec bežných záležitostí správy majetku maloletých detí, v rámci odstraňovania procesných prekážok konania by mal podať k odstráneniu tohto nedostatku podnet na začatie konania opatrovníckemu súdu (napr. rozsudok Krajského súdu v Hradci Králové sp. zn. 19Co/326/2002 alebo uznesenie Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 30Cdo 4696/2014). V rozsudku sp. zn. 33Cdo 2289/2011 z 20.09.2012 Najvyšší súdu ČR dokonca vyslovil záver, že podanie akejkoľvek žaloby nie je bežnou záležitosťou, pretože môže mať vážne dosahy do sféry maloletého dieťaťa (okrem práv a povinností, o ktorých je rozhodované v konaní, aj povinnosťou zaplatiť náhradu nákladov konania a pod.).

8.Slovenské tzv. súdne authority však zastávajú vo vzťahu k judikatúre českých súdov dlhodobu silne ambivalentný postoj, pretože, ako sa s obľubou uvádza, slovenské právo je iné ako české. V rozhodovacej činnosti slovenských súdov dochádza k schvaľovaniu procesnoprávných úkonov uskutočnených v mene maloletého dieťaťa jeho rodičmi iba sporadicky a nesystematicky. Okresný súd Revúca napr. zo svojej vlastnej praxe pozná iba dve takéto rozhodnutia: rozsudok sp. zn. 5P/76/2015 z 09.03.2016, ktorým bola na základe podnetu Okresného súdu Plzeň - Město schválená žaloba z 30.05.2014 podaná na Okresnom súde Plzeň - Město dňa 03.06.2014 o náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, ktorú za maloleté dieťa podala jeho matka (ďalší osud tohto konania nie je známy), a rozsudok sp. zn. 7P/17/2015 z 19.05.2015, ktorým bola na základe podnetu Okresného súdu Brezno schválená žaloba doručená Okresnému súdu Brezno 06.08.2014 vedená pod sp. zn. 5C/201/2014 a dohoda o splnomocnení z 28.07.2014, ktoré za maloleté deti uskutočnila ich matka; predmetom tohto konania boli nároky na zaplatenie nemajetkovej ujmy matky a (popri štyroch ďalších už plnoletých deťoch) aj jej dvoch maloletých detí uplatnené spoločne jednou žalobou proti osobe, ktorá zavinila smrť manžela matky a otca oboch maloletých detí (a tiež jedného ďalšieho plnoletého dieťaťa). V nasledujúcom priebehu konania už ďalšie procesné úkony uskutočnené v konaní matkou aj za maloleté deti predmetom rozhodovania o schválení právneho úkonu neboli, hoci z verejne dostupných zdrojov je zrejmé, že konanie na prvom stupni skončilo neúspešne, keď rozsudkom Okresného súdu Brezno sp. zn. 5C/201/2014 z 22.06.2016 bola žaloba ako nedôvodná v celom rozsahu zamietnutá, a matka za seba ako aj v mene oboch maloletých detí podala proti rozsudku prvostupňového súdu odvolanie, ktoré odvolací súd prejednal aj napriek tomu, že odvolanie matkou podané aj za obe maloleté deti nebolo schválené opatrovníckym súdom maloletých detí, a o tomto meritórne rozhodol rozsudkom sp. zn. 16Co/467/2016 zo 16.02.2017, ktorým odvolanie matky a oboch maloletých detí (rovnako ako aj ostatných už plnoletých detí) vyhodnotil ako nedôvodné a rozsudok prvostupňového súdu potvrdil. Z rozhodnutí iných súdov sa súdu podarilo vypátrať ešte rozsudok Okresného súdu Prešov sp. zn.

27Ps/29/2020 z 04.03.2021, ktorým boli za osobu obmedzenú v spôsobilosti na právne úkony schválené splnomocnenie advokáta a žaloba o vypratanie nehnuteľnosti, a rozsudok Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 27P/102/2017 z 05.09.2017, ktorým bola schválená žaloba o zaplatenie 250,- Eur s prísl. podaná v mene maloletého dieťaťa jeho otcom. Pre porovnanie v ďalšom konaní vedenom Okresným súdom Revúca pod sp. zn. 4C/44/2016 súd prejednal žalobu dvoch rodičov a ich troch detí, z ktorých jedno (žalobkyňa 5/) bolo ešte maloleté, o náhradu nemajetkovej ujmy proti žalovanému, ktorý pri poskytovaní zdravotnej starostlivosti zavinil smrť jedného z detí resp. súrodenca žalobcov. Okresný súd Revúca rozhodol vo veci rozsudkom č. k. 4C/44/2016-695 z 11.09.2017 bez toho, aby žaloba podaná aj v mene maloletého dieťaťa bola schválené opatrovníckym súdom. Proti prvostupňovému rozsudku podali odvolanie všetci žalobcovia vrátane maloletej žalobkyne 5/, odvolací súd toto odvolanie prejednal aj napriek tomu, že ani podaná žaloba ani odvolanie podané aj za maloleté dieťa neboli schválené jeho opatrovníckym súdom. Odvolací súd vo veci meritórne rozhodol rozsudkom sp. zn. 17Co/135/2018 z 27.02.2019, ktorým podané odvolania, vrátane odvolania podaného za maloleté dieťa, vyhodnotil ako nedôvodné a rozsudok prvostupňového súdu v podstate potvrdil. Z uvedeného prehľadu len príkladmo vybratých rozhodnutí (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, ktoré by takúto otázku riešilo, súdu nie je známe) vyplýva, že slovenské všeobecné súdy až na výnimky potrebu schválenia procesnoprávných úkonov uskutočnených za maloleté deti ich rodičmi nevnímajú ako podmienku konania, a procesnoprávne úkony rodičov za ich maloleté deti akceptujú aj bez rozhodnutia o schválení takýchto procesných úkonov opatrovníckym súdom. Niekoľko vyššie zmienených rozhodnutí okresných súdov tak možno považovať skôr za výnimky vybočujúce z ustálenej všeobecne akceptovanej rozhodovacej praxe slovenských súdov. Naopak rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 17Co/135/2018 z 27.02.2019 je z hľadiska precedenčného pôsobenia potrebné považovať za veľmi významné, keďže rozhodujúci senát bol z jednej tretiny obsadený práve sudcom, ktorý v minulosti pozitívne rozhodol vo veci schválenia procesného úkonu za maloleté dieťa v inom súdnom konaní (rozsudkom sp. zn. 7P/17/2015 z 19.05.2015). Je tak možné ilustrovať evidentne zreteľný definitívny ústup slovenských súdov od posudzovania potreby schválenia procesnoprávneho úkonu uskutočneného za maloleté dieťa jeho rodičmi ako podmienky konania. Nevyhnutné je pritom zdôrazniť, že potreba schválenia právneho úkonu by bola procesnou podmienkou konania, ktorej prípadný nedostatok by bol odstrániteľný, a na ktorej nesplnenie by bolo potrebné prihliadať aj bez návrhu a v tomto smere tak nie je odvolací súd viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 2 CSP). Ak sa aj odvolací súd týmito podmienkami vo svojich rozhodnutiach výslovne nezaoberal, v oblasti procesného práva platí zásada, podľa ktorej ak súd vydá meritórne rozhodnutie vo veci, vydanie rozhodnutia znamená pozitívne posúdenie splnenia všetkých procesných podmienok. Súd prvej inštancie sa pritom vnútorne cíti byť silne viazaný rozhodnutiami odvolacieho súdu, ktorých správnosť nemožno a priori spochybňovať, ako to súd opakovane dlhodobo demonštruje vo svojej rozhodovacej činnosti. Preto aj v tomto prípade nezostalo súdu prvej inštancie iné, ako podaný návrh o schválenie právneho úkonu zamietnuť. Len pre vylúčenie akejkoľvek pochybnosti (z hľadiska ďalšieho pokračovania konania vedeného Okresným súdom Revúca pod sp. zn. 5C/9/2021) je potrebné zdôrazniť, že dôvodom zamietnutia návrhu nie je skutočnosť, že procesnoprávne úkony vykonané matkou v mene maloletého dieťaťa neboli uskutočnené v záujme dieťaťa, ale výlučne skutočnosť, že uskutočnenie takýchto procesnoprávných úkonov schváleniu súdu nepodlieha. Súd preto v konaní sp. zn. 5C/9/2021 môže pokračovať a nie je dôvod toto konanie zastavovať pre nesplnenie procesných podmienok.

9. Okrajom je potrebné poznamenať, že v konaní vedenom pod sp. zn. 4C/44/2016 bol maloletému dieťaťu súdom ustanovený kolízny opatrovník, odvolací súd tento postup akceptoval argumentujúc možnosťou kolízie záujmov rodičov a maloletého dieťaťa. K tomu je potrebné uviesť, že zastúpenie maloletého dieťaťa jeho rodičmi zákon vylučuje pri právnych úkonoch, kde je možnosť stretu (kolízie) záujmov medzi rodičmi a maloletými deťmi alebo možnosť stretu záujmov medzi maloletými deťmi navzájom. Nevyžaduje sa, aby ku kolízii záujmov aj skutočne došlo, stačí, aby ku kolízii záujmov mohlo dôjsť. V zásade však platí, že maloleté deti pri právnych úkonoch zastupujú ich rodičia, a len vo výnimočnej situácii sprevádzanej čo i len možnosťou kolízie záujmov je potrebné maloletým deťom ustanoviť kolízneho opatrovníka. Pravdepodobnosť kolízie záujmov medzi rodičmi a maloletými deťmi je všeobecne, nie však vždy, daná za situácie, keď sú rodičia aj maloleté deti účastníkmi toho istého súdneho konania. Tak je tomu až na výnimky takmer vo všetkých nesporných konaniach, nielen v konaniach týkajúcich sa starostlivosti o maloleté deti (úprava práv a povinností rodičov k maloletým deťom), ale aj v ďalších nesporných súdnych konaniach napr. v dedičskom konaní, ak sú dedičmi rodič dieťaťa aj samotné maloleté dieťa súčasne, alebo ak dedičmi viaceré maloleté deti, ktoré by mali byť zastúpené tým istým rodičom, taktiež v konaní o osvojení, v konaní o určenie alebo zapretie otcovstva

(opatrovník musí v tomto prípade byť maloletým deťom ustanovený súdom starostlivosti o maloletých a nie procesným súdom konajúcim vo veci určenia resp. zapretia otcovstva - R 20/1980), alebo aj v prípade, ak pri podaní návrhu na výkon rozhodnutia o výživnom pre maloleté deti dôjde k stretu záujmov medzi rodičmi a maloletými deťmi (R 63/1974). Naproti tomu nie je potrebné ustanovovať kolízneho opatrovníka v konaní o povolenie uzavrieť manželstvo, lebo zákon tu priznáva maloletemu dieťaťu plnú procesnú spôsobilosť. V sporových konaniach však existencia kolízie resp. možnosť kolízie záujmov rodičov a maloletých detí nie je prítomná vždy, ale je daná hmotnoprávnym charakterom uplatneného nároku alebo procesným postavením rodičov a maloletých detí ako sporových strán v konaní. Je potrebné rozlišovať na jednej strane situáciu, kedy v sporovom súdnom konaní dochádza k uplatneniu vzájomných hmotnoprávných nárokov rodičov voči maloletým deťom a naopak alebo medzi viacerými maloletými deťmi navzájom, kde rodičia alebo maloleté deti vystupujú navzájom v antagonistickom procesnom postavení žalobcov a žalovaných, od situácie na druhej strane, kedy v sporovom súdnom konaní uplatňujú alebo bránia rodičia a maloleté deti jeden spoločný nárok (nie vždy ale často v nerozlučnom procesnom spoločenstve) alebo každý z nich uplatňuje svoj samostatný nárok vystupujúc na rovnakej procesnej strane žalobcov alebo žalovaných v samostatnom procesnom spoločenstve. Len so samotnej skutočnosti, že rodičia a ich maloleté deti zastúpené svojimi rodičmi sú účastníkmi rovnakého sporového súdneho konania nemožno vyvodzovať existenciu rozporu záujmov resp. ani len možnosť rozporu záujmov medzi rodičmi a ich maloletými deťmi zastúpenými rodičmi alebo medzi viacerými maloletými deťmi zastúpenými rodičmi navzájom. V konaní vedenom Okresným súdom Brezno pod sp. zn. 5C/201/2014 aj v konaní vedenom Okresným súdom Revúca pod sp. zn. 4C/44/2016 vystupovali rodičia (matka resp. otec a matka) a ich maloleté deti ako žalobcovia uplatňujúci spoločnou žalobou každý svoj vlastný samostatný nárok na náhradu nemajetkovej ujmy proti žalovanému, pričom všetky tieto samostatné nároky sú založené na rovnakom skutkovom základe - v jednom prípade smrťou otca a v druhom prípade smrťou dieťaťa resp. súrodenca zavinenej žalovaným a v jej dôsledku vzniknutých samostatných nárokov na zaplatenie nemajetkovej ujmy každému zo žalobcov. Rodičia a ich maloleté deti zastúpené svojimi rodičmi majú v tomto konaní procesné postavenie samostatných spoločníkov (§ 76 CSP) a pretože tak rodičia ako aj ich maloleté deti zastúpené svojimi rodičmi vystupujú všetci spolu na jednej strane žalobcov nemôže dôjsť ani len k možnosti rozporu záujmov medzi rodičmi a maloletými deťmi zastúpenými svojimi rodičmi alebo medzi maloletými deťmi navzájom. Rodičia aj maloleté deti tu majú každý svoj vlastný samostatný nárok uplatňovaný voči žalovanému a nie voči sebe navzájom, preto rodičia môžu zastupovať v takýchto konaniach svoje maloleté deti a to aj viaceré súčasne, keďže nevzniká medzi nimi navzájom ani len možnosť kolízie ich záujmov. Rodičia práve podaním takejto žaloby v zastúpení svojich maloletých detí chránia záujmy maloletých detí uplatnením ich zákonných nárokov voči žalovaným. Medzi procesné dôsledky samostatného spoločenstva, okrem toho, že každý spoločník vystupuje proti druhej strane samostatne, patrí aj to, že práva a povinnosti spoločníka sú nezávislé od práv a povinností ostatných spoločníkov, pričom platí, že procesné dôsledky rozhodnutia sú samostatné pre každého spoločníka. Uvedené dôsledky vyplývajú z hmotnoprávneho vzťahu účastníkov konania, ktorý je samostatný (individuálny), a ich procesné spoločenstvo je dané iba na procesnom základe spoločnej účasti v konaní (a tým aj spoločného konania a spoločného rozhodnutia, ktoré je však vzájomne nezávislé a pre každého z nich môže byť v konečnom dôsledku iné). Potom skutočnosť, že niektorý z rodičov alebo obaja rodičia súčasne v rovnakom konaní uplatňujú aj svoj samostatný nárok voči tomu istému žalovanému, rozpor záujmov resp. ani len možnosť rozporu záujmov medzi rodičmi a ich maloletými deťmi nespôsobuje. Rovnako skutočnosť, že viaceré maloleté deti zastúpené svojimi rodičmi si uplatňujú v rovnakom konaní svoje samostatné nároky voči tomu istému žalovanému, rozpor záujmov resp. možnosť rozporu záujmov medzi viacerými maloletými deťmi zastúpenými rodičmi nespôsobuje. V takýchto prípadoch preto nie je žiadny dôvod pre ustanovenie kolízneho opatrovníka maloletým deťom na zastupovanie v konaní a rodičia môžu zastupovať svoje maloleté deti v súdnom konaní, kde niektorý z nich alebo aj všetci spolu vystupujú na strane žalobcov (alebo žalovaných) ako samostatní spoločníci. Ak by bolo v takomto prípade maloletým deťom potrebné ustanoviť kolízneho opatrovníka bez prihliadnutia na charakter uplatnených nárokov a formu procesného spoločenstva, bola by tak vylúčená akákoľvek možnosť rodičov zastupovať svoje maloleté deti. Ustanovenia Zákona o rodine (§ 31 a § 32), podľa ktorých sú to práve rodičia, ktorí svoje nespôsobilé maloleté dieťa zastupujú pri právnych úkonoch, by tak stratili svoj význam a aplikačný priestor. Napokon každý zo žalobcov, vrátane maloletých detí, by si mohol svoj vlastný nárok uplatniť samostatnou žalobou. V takom prípade by asi nikto ani len neuvažoval o potrebe ustanoviť maloletemu dieťaťu aj kolízneho opatrovníka. Ak maloleté dieťa nepotrebuje kolízneho opatrovníka v prípade samostatnej účasti v konaní, nepotrebuje ho ani v prípade spoločnej účasti v

konaní vedenom o spoločnej žalobe viacerých žalobcov tvoriacich samostatné procesné spoločenstvo. Ustanovenie kolízneho opatrovníka v takýchto prípadoch je nadbytočné a nedôvodné a teda nesprávne.

10.O trovách konania súd rozhodol podľa § 52 CMP, podľa ktorého žiadny z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak, pretože súd nezistil žiadny dôvod pre výnimočné priznanie práva na náhradu trov konania vzhľadom na okolnosti prípadu (§ 55 CMP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie na Okresnom súde Revúca do 15 dní odo dňa jeho doručenia písomne v troch vyhotoveniach.

V odvolaní je potrebné uviesť ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, spisovú značku konania, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody), čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) a podpis. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolanie možno odôvodniť aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci. Odvolacie dôvody možno meniť a dopĺňať až do rozhodnutia o odvolaní. V odvolacom konaní možno uvádzať nové skutkové tvrdenia a predkladať nové dôkazné návrhy.